

14 Şubat Üzerine Bir Deneme Rüya Tabirleri8206 Ve Kılçık

– GürhanGürses · 13 Şubat 2012

14 Şubat'ın sevgiliye kur yapılan kısmına göndermedir:

Bir çorbanın suyuna ekmeği banar gibi kalp ekmeğimi gözlerinin güzelliğine bandım. Bir çeşmenin buz gibi suyuna ağzını dayar gibi kurumuş dudaklarımı güzelliğinin çeşmesine uzattım. Nimetsin nimettensin sen ey mehtabı karanlık dünyamın. Sen ışık ol ben karanlık olmaya razıyım. Şems gibi kapkara bir giysi içinde her yanıma ihata eden bir örtüye layığım. Sen ışığını yitirme, aydınlığını kaybetme... Sana 14 Şubatlardan bir demet getirdim; senenin her günü 14 Şubat aslında... Bakmasını bilen için tabi ki!

İçinde senin olmadığın bir ay, bir hafta, bir gün, bir saat, bir dakika, bir saniye var mı ki? Sensiz geçen her bir anım dahi cehennem. Bu yüzden bütün günleri 14 Şubat ilan ediyorum. Yarın 14 Şubat, sonraki gün hakeza, ertesi, daha ertesi... Hep sana bağlı ömrüm ayakları ökseye takılmış bir kuş misali.

14 Şubat şakası mahiyetindedir sakın satırlarımızla oynamayın:

14 Şubat sabahı kadın uyanır uyanmaz;

– Kocacığım! Rüyamda ne gördüm biliyor musun, akşam eve elinde çok güzel bir paketle geliyorsun.

–Eee!

– Ben de paketi heyecan içinde açıyorum ve içinden ne çıkıyor biliyor musun?

– Eeeee!

– Bir inci kolye! Sence bunun anlamı ne olabilir?

Adam gülümser:

– Bu akşam öğrenirsin sevgilim, der.

Akşam olur adam elinde güzel bir paketle eve gelir. Kadın gözlerine inanamaz; çok heyecanlanır:

- Kocacığım sen bir harikasin!

Kadın paketi aceleyle açar. Kutunun içinden sizce ne çıkar?

Başlığa bakın lütfen.

14 Şubat'ın ticarileşmesine yöneliktir:

Evet sevginin illa ki bir meta ile ifade edilmesi gerektiğine atfen 14 Şubat kârlı bir gündür aşklarda. İyi bir alışveriştir. Hediyelerin ağırlığına göre aşklar yahut sevgilerde önem arz ediyor. Tek taş alınmışsa o aşk büyük bir aşktır. Bir gül alınmışsa o aşkın kıymeti tartışılır. İnsanların eşyalara yükledikleri manalar onların birbirlerine karşı olan hissiyatını da tesir ediyor. 14 Şubat ne yazık ki aşkın metalaşmasıdır, mallaşmasıdır, somutlaşmasıdır. Kapitalist bir dünyanın aşkı da böyle olur zaten a canım!

14 Şubat başka bir aşkın adıdır ona dair:

5 yaşındaki oğlum Yiğit Karan'ı kucağıma alıp konuşmaya başlamak üzereydim ki hemencecik deniz mavisini gözlerini kocaman kocaman açıp "Baba senin gözlerinin içinde Yiğit Karan var" demesin mi?

"Evet, sen benim yegâne aşkımsın" dedim."Ondan gözlerimin ta ortasında yer etmişsin bir mih gibi..."

Güldü mahcup bir delikanlı edasıyla "ama baba" dedi ve oyuncuklarına doğru koştu. İşte aşk da muhatabınızın gözlerinin içinde kendinizi görebilmektir. Görebiliyorsanız ne ala göremiyorsanız her şeye herkese elveda demeniz gerekir.

Gönlü 4 yaşındaki bir çocuk gibi saf olan ve o safiyetin ruha tesiriyle zuhur bulan bir aşk lazım günümüz kalplerine.

"Gözlerimde sen varsın ey sevgili" dediğiniz ve "Gözlerinde ikamet etmek istiyorum" diyebileceğimiz biri olmalı...

14 Şubat mı?

365 gün 6 saat sevgilinin gözündeki mekân mı?

Rezervasyonunuzu ona göre ayarlayın.

Yine bir 14 Şubat şakası yazısı (Alıntı) :

İki sevgili varmış Hani insanın içini kıpır kıpır ettiren umut dolu bir sevgiymiş onlarınki. Evlenmeyi düşünüyorlarmış. Derken bir gün delikanlının yurt dışına gitme mecburiyeti doğmuş. Kız gözyaşları içinde kalmış. Onsuz nasıl yaşayacağını bilemiyormuş. O zaman delikanlı cebinden bir yüzük çıkartmış ve demiş ki 'Ben iki yıl sonra döneceğim. Eğer döndüğüm güne kadar parmağından bu yüzüğü hiç çıkartmazsan beni gerçekten sevdiğini anlayacağım ve hemen evleneceğiz.' Genç kız çaresiz kabul etmiş. Çocuk gitmiş.

Kız yüzüğü hiç ama hiç çıkartmamış. Ta ki sevgilisini karşılamaya gittiği güne kadar. O gün rıhtımda durmuş kendisine nişanlısını getiren geminin kıyıya yanaşmasını izliyormuş heyecanla. Birden güvertede delikanlıyı görmüş. Yüreği ağzına gelmiş. Sevinç içinde kendisini göstermeye çalışmış.

Elini cebinden çıkartıp sallayayım derken "şıp" diye bir sesle irkilmiş. Yüzük parmağından düşmüş, denizin derinliklerinde kaybolup gitmiş! Ne yaptıysa, ne söylediye delikanlıyı ikna edememiş. Çocuk kızı terk etmiş. Zaman geçmiş.

Kız bir gün hep nişanlısıyla birlikte gittikleri balıkçıya uğramış. Birde bakmış ki delikanlı orada! Hemen yanına yaklaşıp olanları anlatmaya çalışmış. Delikanlı ilk başlarda biraz soğuk davrandıysa da sonunda yelkenleri suya indirmiş. Uzun ayrılığın getirdiği özlemle birbirlerine sarılmışlar. Mutluluk yüzlerinde okunuyormuş adeta. Bu olayın şerefine hemen yemek sipariş etmişler. Bir kaç dakika sonra bir tabakta balıkları gelmiş. İştahla çatal bıçağa davranmışlar.

Balığı kestiklerinde içinden ne çıkmış dersiniz?

Yüzük dediniz değil mi?

Bilemediniz.

Başıĝa bakın lütfen!

14 Şubat aslında diĝer günlerden bir gündür.

Günümüz aşkları da tatlı bir rüya ile başlar ve kalpte bir kılıç kırıklığı ve acısı ile sona erer. Sevgililer günü, sevgilisinden ayrılanlar günü, ağlayanlar günü, terk eden ve terk edilenler günü hülasa bütün günlerin toplamından mürekkep bir gün var ki o da yaşam günüdür. Bir nefesliktir; alırsın verirsin. Veremezsen işte o gün ölüm günüdür.

Oyunlarınız hazır mı orası için; cehennem ateşinizi yakmak için yahut gülleriniz hazır mı orası için; İrem bağlarınızı süslemek için?